Eust. ad Od. β'. 120. Mycenen facit ἰνάχου θυγατέρα, καὶ μελίας τῆς ὠκεανοῦ.

Vide Schol. Nicandri ad Alexiph. v. 102, & Etymol. voce μύκης, Stephanum voce Μυκῆναι. ἀπὸ μυκήνης, λακωνικῆς [illegible] facit scholiastes Homeri minor ad Il. β'. 569. Pausanias περιηγήσεως [illegible] Μυκήνας dictas [illegible] Apollodorus lib. [illegible] p. 77. Est locus Nicandri Alexiph. v. 102.

211. ΚΑΔΔΕ ΜΥΚΗΝΑΙΟΙ. ἀπὸ μυκήνης τῆς ἰνάχου θυγατρὸς, μυκήνη ἡ πόλις, καὶ μυκηναῖοι, ὧν ἦρχεν ὁ ἀγαμέμνων. ἀπολλώνιος[94] δὲ μυκήνην φησὶ κληθῆναι ἀπὸ τοῦ πεσεῖν ἐκεῖσε τὸν μύκητα ἤτοι τὴν λαβὴν, τοῦ ξίφους τοῦ περσέως, λέγων, κηφῆος νέα δῶρα. μύκης ὅτι κάππεσεν ἄορος.

Cephallenia ἀπὸ κεφάλου τινὸς Etymologo hac voce, & Eustathio ad Dion. v. 436. Hic δηϊονέως filius Schol. minori ad Hom. Od. λ'. 320, Apollodoro lib. II p. 81, & lib. III p. 199. Id. lib. I, p. 33, Δηΐων pater Cephali dicitur. De Arcesio haec narrantur ex eodem Philosophi libro ab Etymologo, voce ΑΡΚΕΙΣΙΟΣ.

ib. ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ. κεφαλλῆνες λέγονται ἀπὸ κεφάλου τοῦ δηϊονέως τοῦ ἀρκεισίου πατρός. κυριεύσας γὰρ τῆς χώρας, οὕτως αὐτὴν ὠνόμασε. τούτῳ τῷ κεφάλῳ, ἄπαιδι ὄντι, ἐδόθη χρησμὸς, παιδοποιῆσαι μιγέντι τῇ ἐντυχούσῃ ~~θήλῃ~~ θήλει. ὃς[95] ἄρκτῳ μιγεὶς, τὸν ἀρκείσιον ἔτεκεν, ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἰθακησίων πολιτείᾳ. ἐγὼ δέ φημι, ἀρκτίδι γυναικὶ[96] μιγείς. τὰς γὰρ ἀγροτίδας γυναῖκας ἄρκτους καὶ λυκαίνας ἐκάλουν, ὡς ὅμηρος. πρότερον δὲ οἱ κεφαλλῆνες τάφιοι, καὶ τηλεβόαι ἐλέγοντο, ἀπὸ ταφίου, τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἱπποθόης παιδὸς, ὃς ἐν ἐχινάδεσι γεννηθεὶς καὶ τηλεβόας[97] τῆς πατρίδος, τηλεβόας τὸ ἔθνος ὠνόμασε. ταφίου δὲ παῖς πτερέλας, οὗ πτερέλα παῖδες, ἐν μυκήνῃ ἐλθόντες,[98] ἀπήλασαν βόας τοῦ ἠλεκτρύωνος. στρατεύειν δὲ μέλλων αὐτὸς ἐπὶ τηλεβόας, ἀπ' ἀμφιτρύωνος ἄκοντος ἀναιρεῖται, ὃς ἀμφιτρύων, παρὰ κρέοντος τοῦ φόνου καθαρθεὶς, σὺν κεφάλῳ τῷ δηϊονέως, τοὺς τηλεβόας πορθῶν, οὐδὲν ἤνυεν, ἕως κομαιθὼ, ἡ πτερέλα[99] θυγάτηρ, ἀμφιτρύωνος ἐρασθεῖσα, τὴν χρυσῆν[100] τρίχα τοῦ πατρὸς ἀπέκοψε, καὶ τοῦτον ἀνεῖλε. καὶ οὕτως ἀμφιτρύων, ἐγκρατὴς τῶν νήσων[101] γενόμενος ἀναιρεῖ μὲν τὴν πατροκτόνον κομαιθὼ, τὴν δὲ χώραν δίδωσι κεφάλῳ, ὃς κεφαλληνίαν ὠνόμασεν:—

Sic apud Plautum Epid. III. 3. Lupa vocatur meretrix. Glossae, Lupa, ἑταίρα καὶ λύκαινα. Eustathius ad Od. ω. p. 834, λύκαινα δὲ ἡ παρὰ ἰταλιώταις λούπα, ὃ δὴ ὄνομα μετήνεκται ἀρχαίως εἰς ἑταιρίδων προσηγορίαν. addit deinde caussam. De Taphiis seu Teleboïs historiam persequuntur Scholiastae Lycophronis ad v. 932, Apollonii ad I. 747. Adde Tzetzen ad Hes. ἀσπίδα, v. 19. & Apollodorum inprimis lib. II a p. 78—82. Ceterum Taphios & Teleboas eosdem esse, praeter allatos docet Stephanus in Τηλεβόαις, Strabo lib. X, Etymologus voce Τάφιοι, Plinius H. N. IIII. 12, alii. Pro κεφαλλῆνες scribitur etiam κεφαλῆνες. Vide Etymologum voce μὴν, & Suidam in κεφαλὴν, multaque exemplaria Homeri, Il. β'. 630, hanc scripturam sequuntur.

94. νίκανδρος lege, etsi, ut puto, ipse Tzetza, ita non scripserit. Vide prolegomena. 95. Lege ὡς (οἱ), vel potius, ὃς δὲ — 96. Si nihil deest, quod quidem potius suspicor e litura ms., lege, μιγῆναι. 97. Lege τηλεβόας. Vide notas. 98. ἀπήλασαν sine ὑπογραφομένῳ τῷ ι scribendum, ab ἐλάω. Apollodorus, ἀπήλαυνον. 99. In Apollodoro, et aliis, πτερελάου, ab εὐθείᾳ videlicet πτερέλαος. 100. χρυσῆν. 101. νῆσοι κεφαλληνίδες vocantur Graecis. Ταφίων νήσους Is. Tzetza & Apollodorus vocat. νῆσον nuncupat Stephanus in κεφαλληνίαν, & Τάφιοι, Io. Tzetza ad Hesiodum, & Apollonii interpres.

ὡς ὁ μὲν ἔκθανεν. ἄλλοι δ' αὖ μύροντο ἀχαιοί,
σιγῇ πάντες, δειδιότες χόλον ἀτρείδαο.
οὐ γὰρ θάπτειν εἴα ἕ, οὔτ' ἄρα δάκρυα λείβειν,

http://digital.slub-dresden.de/ppn346492408/28